

Til medlemmerne af Miljø- og Planlægningsudvalget,
Folketinget,
Christiansborg,
1240 København K   22. september 2009

Tøndermarsken og
EU-lovgivningen

Tillad venligst en kommentar til miljøministerens besvarelse 16/9 af spørgsmål nr. BL stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg (MPU alm del - Bilag 810). Ministeren siger i høringsnotatet: "Jeg er overbevist om, at vi (...) lever op til de EU-forpligtelser, Tøndermarsken er omfattet af". Og senere siger ministeren, idet han refererer til en pligt, som fremgår af habitatdirektivets artikel 6, stk. 2: "Denne pligt er gennemført i naturbeskyttelsesloven".

Hvad står der egentlig i artikel 6, stk. 2, som er den helt centrale bestemmelse?

Der står: "Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige bevaringsområder samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget, for så vidt disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for dette direktivs målsætninger".

(Med det sidste henvises der til, at i nettet af Natura 2000-områder, som habitatdirektivets artikel 3 opretter, og hvori også indgår fuglebeskyttelses-direktivets særlige bevaringsområder, eksempelvis Tøndermarsken, skal hvert enkelt område kunne fungere som en del af netværket. (EU-Domstolens fortolkning, sag C-304/05, 2007).

Artikel 6, stk. 2 er ikke gennemført i dansk ret, heller ikke i naturbeskyttelseslovens tekst. Ved gennemførelse forstår EU-Domstolen, at artiklens indhold gengives klart, præcist og fuldstændigt i den nationale lovgivning, så den nationale myndighed tillægges en uomtvistelig ret og pligt til at gribe ind over for den beskrevne forringelse og de beskrevne forstyrrelser. Ellers er der tale om en tilstand af retslig usikkerhed, som hverken myndighed eller borgere kan være tjent med (C-6/04, 2005).

Domstolens fortolkninger er bindende i den forstand, at de er udgangspunkt for sager om traktatbrud. En række lande, senest Italien, Storbritannien, Østrig og Irland, er blevet dømt for forsømmelighed i gennemførelsen af artikel 6, stykke 2-forpligtelsen - i stil med den danske.

EU-Kommissionen er ved at vurdere Danmarks efterlevelse af naturdirektiverne. Som led heri fik Danmark allerede i 2003 en advarselsskrivelse, der påtaler mangelen på klare, præcise og bindende retsbestemmelser, som giver den nationale myndighed mulighed for og pligt til at forhindre alle forringende aktiviteter i artikel 6, stykke 2-sammenhæng. Eksempelvis skadelige landbrugs-aktiviteter i Tøndermarskens fuglebeskyttelses-område, som EU-papiret især handler om. En ny advarselsskrivelse fra 2006 - efter naturbeskyttelseslovens ændring i 2004 som reaktion på den første advarsel - spiller på samme tema.

Skulle åbningsskrivelserne føre til en sag om traktatbrud - en oplagt risiko - fanger bordet. I det øjeblik sagen indledes med en "begrundet udtalelse", er det retstilstanden på dette tidspunkt, sagen gælder, uanset om Danmark pludselig måtte få travlt med at indhente det

forsømte. Hørings-notatet påpeger især det kommunale ansvar i den aktuelle sag, i mindre grad det nationale. Det er den danske regering og den alene, der har det traktatlige ansvar for, at fuglelivet i Tøndermarsken og Danmarks 112 andre fuglebeskyttelses-områder forvaltes i fuld overensstemmelse med direktivets forskrifter og EU-Domstolens fortolkninger deraf.

Med venlig hilsen,

Kaj Robert Svendsen,
Skovvejen 41,
4050 Skibby.